

ki listi poročajo, da angleško-francosko vojno brodo-
vje zopet obstreljuje Dardanele.

V Albaniji se ob reki Bojazi ponavljajo
spopadi prednjih čet.

Pred Solunom nobenih posebnih dogodkov.
Četverosporazumovi Italci še vedno z vžigalnimi
bombami zažigajo bolgarske vasi in žitne shrambe.

Kaj bo storila Rumunija?

Vsled vojnih dogodkov v Bukovini in v vzhodni
Galiciji, kjer se je ruski premoči posrečilo, da smo
se morali s svojo fronto nekoliko umakniti, pritiska
četverosporazum z vsjo silo, da se Rumunija odloči
proti nam, češ, sedaj je zopet ugoden trenotek. Bajse
so četverozvezni poslanci izročili rumunskemu mini-
strskemu predsedniku Brafiu posebno spomenico,
ki izraža željo, naj bi se razmerje Rumunije do čet-
verosporazuma čim najpreje razjasnilo. Spomenica
povdarja, da bi bila pomoč Rumunije po 2. avgustu
nepotrebna in načrtom četverosporazuma škodljiva.

Rusija je dovolila že drugi prevoz streliva v
Rumunijo. Proti kralju, ki se še noče odločiti, so za-
čeli po deželi z agitacijo, ki pa je zadela med časti-
niki na odločen odpor.

Sv. Oče za vojne vjetnike.

Iz Lugana se poroča: Nemčija, Francija in
Anglija so sprejele papežev predlog, da se naj vojne
vjetnike, ki se nahajajo že delj kakor 18 mesecev v
vojnem vjetništvu in ki imajo troje ali več otrok, —
spravi v Svico za tako dolgo, dokler bode trajala
vojska.

Pod vodo iz Amerike.

Ali je nemški trgovski podmorski čoln „Deu-
cland“ že zapustil pristanišče v Baltimoru in odšel v
Evropo, o tem so dvojna poročila. Ena poročila pravi,
da se še vedno nahaja v Baltimoru in čaka u-
godnega trenutka za odhod, druga pravijo, da je že
izginil pod vodo v Evropo. Kaj je res, ne vemo, ker
uradnega poročila ni. Angleške in francoske ladje
prežijo na podmorski čoln, da bi ga vjele, oziroma
potopile. Na Angleškem so sklepali visoke stave, ali
se bo „Deucland“ vrnil ali ne.

Wilson bo posredoval za mir.

Iz Vašingtona se poroča, da namerava pred-
sednik Združenih držav Severne Amerike, Wilson,
vporabiti prvo priliko, ki se mu bo nudila, da vnovič
posreduje za mir ali vsaj za priprave, da se sklene
premirje. Ker se bodo vršile v mesecu novembru no-
ve volitve za predsednika, si namerava Wilson na ta
način utrditi svoje politično stališče in zasigurati, da
bo vnovič izvoljen za predsednika. Ker je Wilson
razumel obvarovati Ameriko pred vojsko z Evrope in
z Mehiko, se smatra, da bi bila njegova izvolitev za
predsednika zasigurana, ako bi se še mu posrečilo
posredovati za mir ali vsaj da se sklene premirje.

Naše žrtve za domovino.

Od saperskega bataljona v Galiciji se poroča,
da je padel za domovino hrabri slovenski junak, 28-
letni Jakob Založnik iz Tepanju pri Konjicah.
Dne 1. julija mu je sovražna granata pretrgala nit
življenja. Bil je tihega in poštenega značaja in po-
slednja pomoč svoji stari, onemogli materi. — Iz žu-
pnije Sevnice ob Savi so padli na bojiščih:
Franc Hlenovšek iz Žurkovega dola; Hozinc Ivan,
Ban Martin, Jank Jožef in Mlinarič Franc, vsi iz trga;
Zupan Janez iz Metenvrha; Salamon Martin iz
Brezovega; Perc Jožef iz Lončarjevega dola; Lobič-
nik Alojz iz Zabljaka in Holander Ivan iz Vranja. —
Dne 12. julija je padel na italijanskem bojišču deseti-
nik Lov. Kukovič, organist in mežnar v Spitali-
ču. Lani je bil odlikovan s srebrno hrabrostno sve-
tinjo. Rajni je bil blagega, plemenitega srca; sovra-
žnika ni imel nobenega. — Na ruskem bojišču je pa-
del kadet Konrad Živko. Bil je sin pri Sv. Mar-
tinu na Pohorju leta 1903 umrlega nadučitelja
Ivana Živko. Študiral je gimnazijo v Mariboru in je
izdelal VII. razredov z odliko. A usoda mu ni bila
mila. Moral je opustiti študije in iti k vojakom. Dne
3. julija je padel pri Delatynu. Zašel ga je dum-dum
strel v trebuh in kmalu nato je izdihnil. — Iz Su-
ganske doline v Italiji se nam poroča dne 15. julija:
V najlepšem cvetu mladosti so položili svoje življen-
je na oltar domovine sledeči vrli in hrabri slovenski
mladeniči: Poddesetnika Gaiš Franc iz Lemberg-
ga in Koštomaj Jožef iz St. Jurija pri Celju;
pešci: Bukovnik Ferdinand iz Selnice pri Ma-
riboru, Janko Rupert iz St. Lovrenca pri

Mariboru, Coletto Viljem iz Laškega trga,
Kramer Anton iz St. Pavla pri Celju in Gimol
Franc iz Grub, vsi od I. oddelka strojnih pušk do-
mobranskega pešpolka št. 26. Stali so proti zagriže-
nemu sovražniku na italijanskih tleh v Suganski do-
lini ter se vsi zmiraj složni in veseli hrabro bojeva-
li, a tudi našli skupaj smrt dne 12. t. m., zadeti od
sovražne granate. Srce nam je krvavelo ob zadnjem
slovesu pri odprtem grobu, posebno še bolj, ko nam
je vlč. g. vojni kurat Rezman z ganljivimi besedami
govoril nekaj besed v slovo. Spomin hrabrih brani-
teljev domovine naj ostane neizbrisljiv v zgodovinski
knjigi. Iv. Vihar, nar., oddelka strojnih pušk. —
Na italijanskem bojišču je dne 20. maja padel juna-
ške smrti mladenič Matija Slokan, doma iz Zoro-
vinec pri Ormožu. — Iz Celja je 22. julija do-
šla vest, da je za boleznijo, dobljeno na bojišču, v
celjski bolnišnici umrl vrli mladenič Ferdinand Sene-
kovič, doma od Smarjete ob Pesnici. Prepe-
ljali so ga v domačo župnijo, kjer je bil v nedeljo,
dne 23. julija, pokopan na domače pokopališče ob o-
gromni udeležbi. — Dne 29. junija je bil na laškem
bojišču smrtno zadet od sovražne krogle desetik F.
Jurša, doma od Sv. Ruperta v Slov. gor. —
Dne 9. julija je smrt pobrala na Pilštanju pri-
dnege mladeniča Jožefa Toplišek v Gostinci, starega
še le 26 let, Akoravno ni bil vojak, poklican je bil v
črnovojniško službo, v tovarno v Bruku, kjer se je
močno prehladil. Bil je zvest naročnik „Slovenskega
Gospodarja.“ — Kakor se je sedaj izvedelo, je smrt
pobrala na južnem bojišču Alojzija Tacer že dne 21.
decembra 1915. Zadeti od izdajalske sovražne kro-
gle, je izdihnil svoje mlado življenje še le v 22. letu.
Poznan je bil daleč naokrog kot pridni, vrli mlade-
nič; bil je dobre volje, šaljiv in prijazni, vse ga je
rado imelo. V njegovi knjižici so bile zapisane zelo
pomenljive besede: Na moj grob ne bote rožic sadili,
jih ne s solzami kropili. Prišla bo spomlad vesela,
spet bo travca zelenela, a te včakal jaz ne bom! —
Dne 3. julija je na italijanski fronti padel kadet Jo-
sip Klobasa, brat č. g. Andreja Klobasa, kaplana
pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. Padli kadet je
bil doma od Sv. Anđraža v Slovenskih goric. —
Vsem za domovino padlim slovenskim junakom trajen
spomin!

Tedenske novice.

Cesar. Iz bližnje cesarjeve okolice se poroča,
da se cesar že delj časa kljub slabemu vremenu iz-
borno počuti in dobro izgleda. Nekaj časa že hodi
cesar pri ugodnem vremenu ob 8. uri zjutraj po vr-
tu na kratek izprehod. Svojo običajno hrano spreje-
ma cesar z dobrim tekom in kadi navadno po obedu
lahko smodko, vrste „Regalia Media.“

Sv. Oče bo zopet prosil. Iz Kristijanije (Nor-
veško) poročajo, da bo Sv. Oče na drugo obletnico
vojske zopet pozival narode in njih vladarje, da naj
sklenejo mir.

Nov grob za Leona XIII. List „Neues Wiener
Journal“ poroča, da so v soboto, dne 22. julija, po-
polnoma na tihem prenesli truplo papeža Leona iz
začasne groba, kjer je počivalo od leta 1913, v le-
vo ladjo cerkve sv. Petra.

40letnico mašništva letos obhajajo sledeči vlč.
gg.: Andrej Fekonja, vpokojeni župnik z Buč pri
Kozjem, sedaj v pokoju v Soštanju; Matija Karba,
župnik in duhovni svetovalec v Zrečah; Andr. Pod-
hostnik, župnik v Rečici v Savinjski dolini. Jubilan-
tom še na mnoga leta!

25letnico mašništva je obhajal te dni preč. g.
Stefan Kocjan, plebanoš v Števanovcih na Prekmur-
skem.

Duhovniške vesti. Župnijo Dobje je dobil on-
dotni provizor č. g. Iv. Zagar. — Prestavljen je č. g.
kaplan Avg. Sparl iz St. Pavla v Sav. dolini k Sv.
Magdaleni v Mariboru. — Nameščena sta čč. gg.
novomašnika Franc Sattler kot kaplan v St. Pavlu v
Savinjski dolini in Milan Slajc kot kaplan pri St. Pe-
tru pri Radgoni.

Spremembe pri frančiškanih avstrijske redov-
ne pokrajine. V Gradec pride o. Adjut Slabitoud kot
pomožni kaplan na Karlovo; v Marija-Enzersdorf je
prestavljen o. Remigij-Knez kot konventnikar in pri-
digar; v Marija-Trošt pri Gradcu pride kot gvar-
dijan in župnik o. Begnij Binder, o. Antonij Čuček pa
kot konventnikar; v Gleichenberg pride o. Konrad
Klose kot katehet.

24 novih maš na en dan. V dunajski nadško-
fiji je slavilo dne 23. julija 24 novomašnikov svoje
primicije.

Za Rdeči križ. Na primiciji č. g. Franca Sat-
ler v Čagom pri Sv. Antonu v Slov. gor. se je na-
bralo za Rdeči križ 44 K.

Na primiciji veleč. gosp. Fr. Tovornik v Št.
Vidu na Planini se je nsbralo za Dijaško kuhinjo
v Mariboru 50 K. za Rdeči križ pa 16 K 46 v.
Hvala!

Knjiga „Slovenische Kriegs- und Soldaten-
lieder“, ki jo je izdal dr. Rudolf pl. Andrejka, je v-
zbudila tudi že na Dunaju obilo pozornosti. Sprejeta
je bila v dunajsko vojno razstavo ter se ondi tudi
prodaja, „Neues Wiener Tagblatt“ z dne 18. julija t.
l. prinaša tem povodom o knjigi zelo prijazno poro-
čilo. Veseli nas, da bode po tej zaslužni knjigi širši

svet spoznal doseđaj tako malo znani slovenski na-
rod in njega vrlino. (Knjiga se dobiva tudi v proda-
jalni tiskarne sv. Cirila v Mariboru in stane 3 K, s
poštino vred 3 K 20 v.)

Nova, zelo potrebna knjiga za vojake je ravno-
kar izšla v Mariboru pod naslovom: **Nedeljski evangelj s kratko naobračho zlasti v korist krščanskim vojakom.** Knjžica je izšla na stroške kn. šk. lav. ordinariata. Vojaki nimajo priložnosti vsako nedeljo in praznik slišati sv. evangelja in njegove razlage. V imenovani knjižici pa najdejo za vsako nedeljo in praznik evangelij in kratko, jedernato razlago evangeljskih nauk. Knjžica bo torej vsem vojakom dobro došla. Vojaki, sežite po krasni knjižici in prebirajte jo pridno v svoj dušni blagor in tolažbo! Knjžica se dobi edinole v knezoškofijski pisarni v Mariboru, Stolni trg št. 19 in se naj tam naroča Cena 25 v.

Dve leti vojske. Jutri, dne 28. julija, bo pre-
teklo dve leti, kar je izbruhnila sedanja svetovna
vojska. V torek, dne 28. julija 1914, ob 4. uri popo-
dan, je avstro-ogrška vlada napovedala Srbiji vojsko
in takoj nato so pričele ob srbski meji govoriti to-
povi in puške. Nato je dne 1. avgusta Nemčija napo-
vedala Rusiji vojsko. In tako je sledila ena vojskina
napoved drugi, dokler ni bila skoro cela Evropa v
ognju. Od vseh strani so planili zemljelačni in hi-
navski sovražniki po nas, a niso nas zmagali. Pod-
jarmili smo si Srbijo, Črnogoro in Poljsko. Sovraž-
nik ima le manjše dele naše zemlje zasedene. Naše
armade zmagujejo na vseh frontah. Dve leti, ki jih
imamo za seboj, je doba največjih in najbolj krvavih
dogodkov svetovne zgodovine. Na tisoče in tisoče vr-
lih mož in mladeničev je prelilo svojo kri za drago
domovino. Slovenci smo se v tej krvavi borbi izka-
zali kot neprecenljivi stražarji in branitelji naše Av-
strije. Slovensko ime, imena slovenskih junakov bo-
do pisana z zlatimi črkami v veliki svetovni zgodovi-
ni, ki bo opisovala sedanje krvave dogodke. Vse se
povprašuje: Kje je zarja miru? A nihče še ne ve od-
govora. Zaupajmo v božjo pomoč, avstrajajmo v tej
strašni borbi in prosimo Boga, da nakloni naši Av-
striji slavno zmago in srečen mir njenim narodom!

Boj za kapelico. „L. V.“ poroča: Na južnem
Tirolskem je topniška baterija iskala zavetja pred
ludo nevihto. Ognjičar, ki je bil v civilnem življen-
ju hud socialdemokrat, je s silo vlomil vrata Mariji-
ne kapelice ob cesti in je hotel postaviti svojega ko-
nja v kapelico. Drugi podčastnik je odločno ugovar-
jal temu početju, češ, Marijino svetišče ni pripravno
za konjsko stajo. Ker mu je ognjičar grozil, se je
podčastnik odstranil. Ni še pretekla dve minuti od
tega, že je priletela sovražna granata in je treščila
naravnost v kapelico, kjer je ubila ognjičarja in ko-
nja. In glej čudo — Marijini podobi in kapelici se
ni nič zgodilo.

Kjer stojijo Slovenci, tam ni sovražnega pro-
diranja. Č. g. vojni kurat Alojzij Rezman piše pro-
fesorju g. dr. Medvedu dne 9. julija: Danes imamo
zopet miren dan in zato se zopet oglašam. Predvsem
hvala ti lepa za kartico ob godu. Jaz sem hvala Bogu
zdrav in osebno ne pogrešam ničesar. Slučaj je
nanesel, da smo v neposredni bližini trije tvoji u-
čenci iz tega leta: Rihtarič kot živinozdravnik,
Turnšek kot poročnik in moja malenkost kot kurat.
Naši možje in mladeniči so zlato! Zajemajo iz glo-
bokega vira sv. vere so močni v prenašanju težav,
hrabri v boju, vdani v smrti uri. Kjer stojijo Slo-
venci, tam ni sovražnega prodiranja! Dne 29. junija
smo zgubili junaka Dalmatina, stotnika Kisvardaj.
Mogoče si ga poznal. Čizek zdrav in blizu mene. Is-
krene pozdrave!

Naš vojni tovariš. Iz Fazane pri Poli nam pi-
šejo slovenski črnovojniki: Nekaj nevsakdanjega je
bilo pred vojsko, če sta se srečala dva vojna tovari-
ša. Videl si, kako sta si podala roke in se vprašala:
„Se pomniš, kako smo se na Laškem ali na Pruskem
imeli?“ A zdaj po vojski ne bo tako svidenje nič ne-
vsakdanjega. Vsi si homo vojni tovariši. Enega pa
si še moramo posebno dobro v spominu obdržati.
Kaj, ali „Slovenski Gospodar“ ni naš zvesti vojni to-
variš? Povsod nas najde, Povsod, posebno pa nam
vojakom je v veliko tolažbo in razvedrilno. Kako smo
ga veselili, ko priđe redno v soboto ali nedeljo k nam.
Zato pa ostane on naš vojni tovariš tudi po vojski!
Pozdravljamo vse naše vojne tovariše, naše ljube do-
mače in znančee! Alojzij Sever, Ludovik Puklovec,
Jožef Šek in Martin Sever.

Zlato kolajno je dobil dne 8. julija narednik
Anton Podgorelec od 12. stotnije 87. pešpolka za hra-
brost v boju na Konstazini dne 21. maja t. l.

Odlikovanec pri e. in kr. pešpolku št. 87, 12.
stotnija, 4. voj. Z bojišča se nam piše: Cetovodja F.
Barbej, doma iz Ljubnega v Savinjski dolini, je bil
že tretjič odlikovan. Decembra lanskega leta je dobil
najvišje pohvalno priznanje. Dne 16. januarja 1916